

LACĂRA ROSIE

ORGAN AL COMITETELOR ORĂȘENESC ȘI RAIONAL D.C.R. ARAD ȘI AL SFATURILOR POPULARE ORĂȘENESC ȘI RAIONAL

Arad, anul XXV nr. 7265 | 4 pag. 25 bani | Duminică, 7 Ianuarie 1968

NOU ÎN ÎNTREPRINDERI

Pe calea diversificării producției

Preocupat de satisfacerea cerințelor cumpărătorilor, colectivul de muncă de la fabrica de ceasornice „Victoria” și-a lărgit an de an numărul sortimentelor. Au apărut, pe rând, tipuri noi de ceasornice astfel că acum programul de fabricație cuprinde 20 modele de ceasornice deșteptătoare, două ceasuri de perete cu trageră la 14 zile și două ceasuri avertizoare.

În ultima vreme, de când a început fabricarea ceasurilor cu mecanism mic, lărgirea sortimentelor s-a făcut prin modernizarea și îmbunătățirea aspectului exterior fără ca mecanismul să fie schimbat. De acum însă, se informează ing. Petru Kiri, preocupările se îndreaptă și spre îmbunătățirea mecanismului, atribuindu-i și funcțiuni noi. Astfel, s-au pregătit deja documentațiile și s-au executat prototipurile pentru un ceas cu preaviz și sonerie și pentru un ceas cu calendar. Aceste două tipuri noi urmează să fie asimilate în decursul acestui an și tot în această perioadă se vor face pregătiri pentru fabricarea unui mecanism de ceas deșteptător cu mai mult de patru rubine.

Ce aduc nou aceste modele? Ceasul cu preaviz funcționează ca un deșteptător obișnuit însă, în plus, înainte de declanșarea semnalului sonor ceasul va da semnale mai discrete și ulterior, dacă apelul acesta nu e auzit, va emite altul mai energic. Ceasul cu calendar aduce nou faptul că — pe lângă oră și minut — indică și data respectivă.

Noi utilaje și capacități de producție

În ultima vreme Uzina de strunguri din orașul nostru a fost dotată cu o serie de utilaje moderne, de mare productivitate, care au dus la

sporirea capacității de producție în unele secții, au permis o organizare mai rațională a fluxului tehnologic, aliniind locurile înguste, strângulările. Printre utilajele primite se numără mașinile de frezat portate, mașini de rectificat de toate genurile care, în ultima parte a anului trecut au adus o contribuție hotărâtoare la realizarea planului și recuperarea unor rezanțe. Ultimul „mesager” al anului 1967 (în acest domeniu bineînțeles) sosit în uzină a fost o mașină de rectificat ghidaje care va completa capacitatea de producție a halei de mecanică grea dată parțial în funcțiune anterior.

Și în continuare uzina va cunoaște o dezvoltare susținută a capacității sale de producție. Vor fi date în folosință hale noi, se extind cele vechi (extinderea turnătoriei a și început) uzina va primi alte și alte utilaje printre care un agregat pentru rectificarea ghidajelor, o mașină de rectificat dantură, mașini de alezat și de găurit de mare precizie etc.

Locomotiva Diesel-electrică pe o nouă secție de remorcare

În anul trecut și Depoul de locomotive Arad a fost dotat cu moderne locomotive Diesel-electrice de fabricație românească. Prezența lor a însemnat noi posibilități de sporire a tonajului remorcat, de obținere a unor rezultate superioare.

Cu câteva zile în urmă colectivul depoului a înregistrat un nou pas înainte pe calea modernizării activității sale. E vorba de remorcarea primului tren cu locomotivă Diesel-electrică pe secția Arad-Brad. Aceasta ca urmare a lucrărilor de refaceție și modernizare a acestei linii efectuate în anul trecut. Făcută cu titlu de experiment, ne informează mecanicul-instructor Petru Dragostin, remorcarea trenului în aceste condiții a dat rezultate excelente.

ÎN STAȚIUNILE DE MAȘINI ȘI TRACTOARE

Reparațiile de iarnă sînt avansate

Ultimele tractoare au fost reparate de pe ogoare abia în ziua de 22 decembrie, folosind la maximum timpul pentru realizarea volumului sperat de lucrări agricole planificate pentru anul trecut. O dată cu încheierea lucrărilor în câmp, s-a intensificat campania reparațiilor de iarnă și la Stațiunea de mașini și tractoare din Felnac. Reparațiile curente și capitale se execută în atelierele de la sediul stațiunii, iar reviziile tehnice în cea mai mare parte la sediile brigăzilor. În atelierele stațiunii reparațiile fiind avansate, se vor putea face în continuare aici și o parte din reviziile tehnice, astfel că pînă la 25 ianuarie — ultimul termen fiind 20 februarie — toate tractoarele, mașinile și utilajele agricole ce vor fi folosite în campania de primăvară, vor fi reparate în întregime și puse la punct.

După ultima situație încheiată reiese că din cele 60 tractoare intrate la reparație, la opt s-au realizat reparații capitale, la 22 reparații curente și la 16 revizii tehnice. Repararea semănătoarelor de porumb este pe terminat, au fost reparate de asemenea în întregime grapele stelate și cele reglabile, lucrările fiind avansate și la celelalte mașini și utilaje agricole.

Pe lângă preocuparea întregului colectiv de a termina în cel mai scurt timp reparațiile și reviziile tehnice, o atenție deosebită s-a acordat calității reparațiilor. În scopul realizării unor reparații de calitate au fost luate o serie de măsuri. Astfel reparația tractoarelor s-a defalcat în două mari grupe, și anume reparația motorului și reparația punții din spate, care la rîndul lor au fost defalcate pe subsamblă, fiecare fiind condusă de un tehnician sau maestru. Aceștia urmăresc pe parcurs calitatea reparațiilor, a-provizionarea din timp a fiecărui loc de muncă cu piesele de schimb necesare pentru a se evita strângulările și deci lucrul în salțuri. La aceasta contribuie în bună măsură recondiționarea de piese, care în stațiune se aplică pe o scară foarte largă, acțiune care își va spune cuvîntul în realizarea unui alt obiectiv important: și anume reparații la un preț de cost cit mai scăzut. Prin condițiile create în ateliere...

L. POPA

(Continuare în pag. III)

Uzina de reparații. Aspect de muncă la banda de reparații a motoarelor de tractor.

CEASUL RĂSPUNDERII

Aida și-a tras iar scaunul lângă fereastră, așa cum face adesea în ultima vreme. Cu degetul arătător, trage pe sticla aburită linii, cercuri, cîrligase, într-o mare dezordine.

— Ce desenezi acolo, Aida?
— Seliu mamei să vină la mine. De ce nu vine mămicuța mea?
— O să vină dacă te iubeste — îi răspunde tatăl.

— Eu tale o iubesc...
Aida, fetița de aproape trei anișori, își lipește obrăzorul fierbinte de sticla ferestrei și plînge. O sfișie dorul după mămică sa.

Nimic pe lume nu e ca mămică. Ea însă a plecat. Și-a lăsat fetița, soțul, căminul și s-a dus. Unde? Cine știe. Nu e debutantă în asemenea dezertări. E pentru a treia oară cînd își părăsește familia. Acum a luat-o, dacapo. Înainte măcar nu era Aida. Acum însă ar trebui să fie mai echilibrată. Nu mai e așa de tîndră și e la a treia

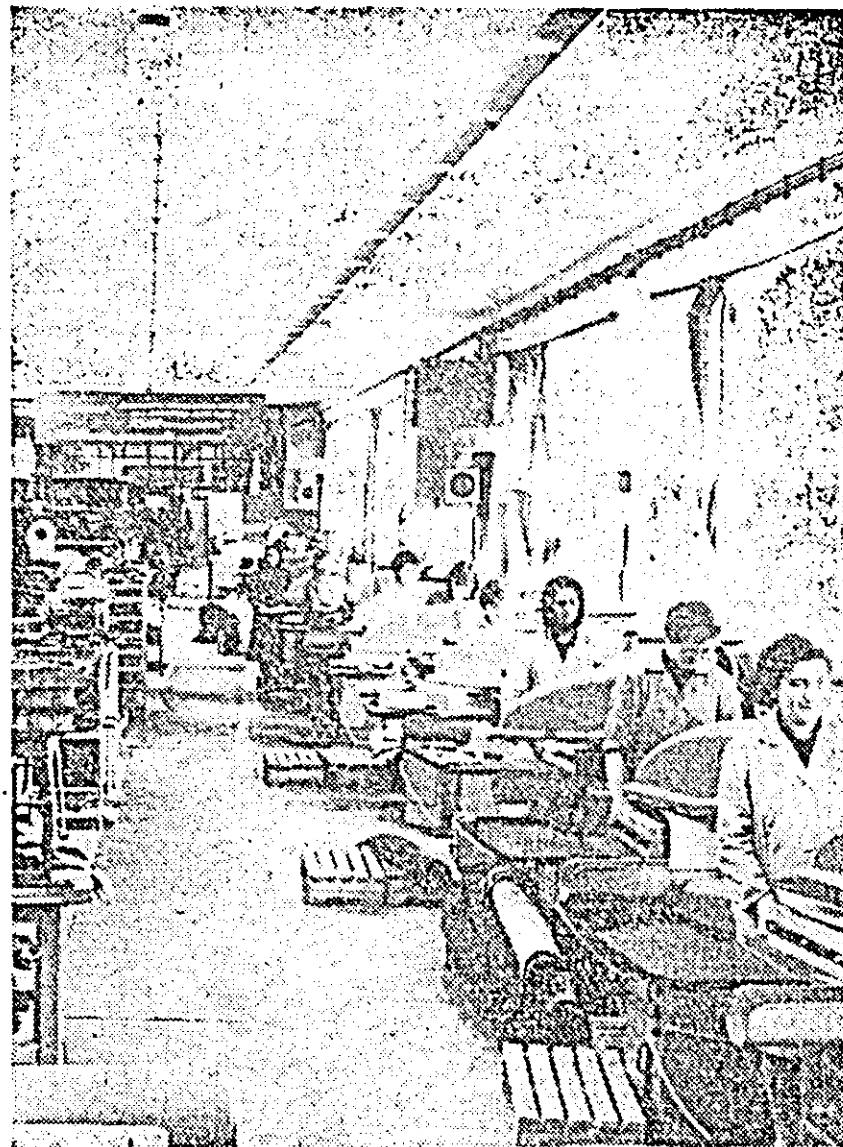
căsătorie legitimă. De fapt, nici în serviciu nu e mai stabilă. A schimbat pînă acum vreo șapte întreprinderi. Fîră nestatornică. Sotul său e alfel. De 20 de ani e mîstru la „Tricolor roșu”. Om tîndr, harnic, cu dragoste față de familie. A dat însă peste o femeie care l-a dezamăgit. Și el o iu-

mea? Atît întreabă, deocamdată. Va veni însă ceasul cînd ea va întreba cine a fost mămică ei, de ce a adus-o pe lume, dacă a părăsit-o? Și atunci pentru mămică n-or mai fi aceste dalbe zile. Va ajunge la amurgul visurilor. Pe față vremea îi va sîpa riduri, în

PE TEME SOCIALE

bește. A iertat-o de fiecare dată și acum e din nou gata s-o reprimască. O așteaptă Aida. Și el o așteaptă. Ea însă nu dă nici un semn. Oare își schimbă iar bărbatul? N-o va răzbate dorul după Aida?

Fetița e încă mică. Nu pune prea multe întrebări. Doar cînd nu mai poate se duce la geam și plînge. Și noaptea mai suspină în somn. „De ce nu vine mămicuța

ICIA „Libertatea”. Stanționarii aduc o contribuție însemnată la desfășurarea ritmică, în condiții optime a producției în secțiile următoare.

În fotografie: aspect din secția de stanțare.

DE ÎN ÎNȚINȘIUL PAȚIRII

La Pitești

În acest an va începe montajul primului lot de AUTOTURISME ROMÂNEȘTI

În cursul acestui an, la Pitești va începe montajul primului lot de autoturisme românești. Pentru început vor fi asamblate turismele Renault-8 Major, tip 1968, cu piese livrate de cunoscutele uzine franceze.

R-8 este înzestrat cu motor Sărra de 1.100-cmc, plasat în spate, rezervat pînă acum lui R-10 Major. El are 43 CP și dezvoltă o viteză maximă de

133 km pe oră, fiind corespunzător condițiilor de drum din țara noastră. Deși performanțele sale îl situează la nivelul clasei mijlocii de autoturisme, R-8 are dimensiunile unui automobil mic, el avînd totuși un interior spațios.

Primul turism românesc răspunde cerințelor aceluia cărora le place o mașină „nervoasă”, ușor de manevrat. Banchetele — 2 locuri în față — rabatabile și 3 în spate — îi asigură o călătorie comodă. Semnalizatoarele, claxonul, farurile sînt acționate de la volan.

Actul de naștere al primului automobil „R-8 Major”, de proveniență românească, va fi semnat de noua uzină de autoturisme de la Pitești în a doua jumătate a anului.

În plin sezon turistic de iarnă

Încă din primele zile ale anului 1968 au sosit în țara noastră numeroși turiști spre a-și petrece concediul sau a practica sporturi de iarnă. Primii oaspeți veniți din Belgia, Cehoslovacia, Danemarca, Franța, Finlanda, RF a Germaniei, Italia, Suedia și U.R.S.S. sînt găzduiți la Poiana Brașov, Predeal și Sinaia.

Alte grupuri de turiști din Austria, Anglia, Elveția, RD Germană sînt așteptați să sosească în următoarele zile. Și-au anunțat, de asemenea, venirea în țara noastră numeroși studenți străini pentru a-și petrece vacanța de iarnă.

În actualul sezon în stațiuni se organizează pentru vizitatori diferite manifestări culturale-sportive. Printre acestea figurează concursul internațional de schi de la Poiana Brașov, la care vor participa sportivi valoroși din țară și de peste hotare, precum și festivalul internațional de muzică ușoară „Cercul de aur” ce va fi organizat la Brașov.

Ce noutăți ne oferă în acest an întreprinderea „Electronica”? Planul pe anul 1968 prevede construcția a 160.000 televizoare și 385.000 radioreceptoare, realizate în 18 tipovariante de prezentare. Aceasta înseamnă un spor de 7 la sută la producția globală față de prevederile inițiale ale planului cincinal și de 8 la sută față de

ÎN ZIARUL DE AZI

- VIAȚA CULTURALĂ Pagina a II-a
- RUBRICA SPORT Pagina a III-a
- Opinia publică americană insistă pentru tratative de pace în Vietnam Pagina a IV-a

TELEGRAMĂ

Tovarășul ALEXANDER DUBCEK

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, PRAGA

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al meu personal vă adresez cele mai calde felicitări cu prilejul alegerii dv. în funcția de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Vă urăm succes deplin în activitatea dv., al Partidului Comunist din Cehoslovacia, pentru prosperitatea și înflorirea Republicii Socialiste Cehoslovace, pentru bunăstarea și fericirea poporului cehoslovac.

Îmi exprim cu acest prilej convingerea că relațiile de prietenie frățescă și colaborare multilaterală dintre România și Cehoslovacia, dintre partidele noastre, se vor dezvolta continuu în interesul popoarelor țărilor noastre, al unității sistemului mondial socialist și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, în interesul cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

București 6 Ianuarie 1968.

Instantaneu din Vașcău. De aici pornește minereul de fier la combinatul din Reșița.

Noutățile întreprinderii „Electronica”

re pînă acum erau procurate din import. Perfecționarea sistemului de lucru în flux tehnologic, extinderea tipizării în construcția produselor, și alte măsuri luate în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii vor contribui, de asemenea, la îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan.

Farul maritim de la Sf. Gheorghe-Deltă

Navigatorii din apele românești ale Dunării și Mării Negre se pot orienta, în prezent, după noul far direcțional de la Sf. Gheorghe-Deltă, a cărui construcție s-a terminat recent. Farul a fost realizat din 5 tronsoane de oțel inoxidabil, însumînd o înălțime de 50 metri. Lentila lui optică, asemănătoare celei a farului din portul Constanța, va emite un fascicul de lumină vizibil pe o distanță de peste 18 mile (aproape 34 km), asigurînd astfel o îmbunătățire a condițiilor de navigație în zona gurilor Dunării.

De la Cabinetul de partid

Luni, 8 ianuarie, orele 17 se vor prezenta la Cabinetul de partid studenții Universității serale de marxism-leninism de la secțiile:

- Economie — anii I și III.
- Construcție de partid — anul III.
- Istoric, anii I și II.
- Marxi, 9 ianuarie, orele 17 se vor prezenta la Cabinetul de partid cursanții de la studii individual — Construcția de stat — anul II.

În preparația (esătoriei de la Uzinele „30 Decembrie” lucrărilor și urzitoarea Zita Poelilara. În producție, ca și pe tărîm sportiv (e jucătoare în echipa de handbal) obține rezultate bune.

I. BORȘAN

(Continuare în pag. III)

VIATA CULTURALA

NÓUA PREMIERĂ A
TEATRULUI DE MARIONETE

„Ce mi-a povestit pădurea“

de C. Scripcă

Pădurea a exercitat și va exercita întotdeauna o deosebită atracție. Orice trecere dincolo de liziera ei constituie — într-un fel — o desprindere de tumultul vieții cotidiene, de obișnuitul ce se repetă; varietatea florei, prezența faunei, foșnetul frunzelor, totul liniștește, stimulează, îndeamnă la visare, la slobozirea totală a aripilor imaginației. În cazul celor mici, o dată cunoscută pădurea cu prilejul unei excursii, să zicem, ea vă dăinuie în amintire, se va fabuliza, își va metamorfoza contururile, devenind scena în care se vor pierde toate poveștile auzite la grădiniță sau citite imediat după deslușirea slovelor. Copilul, gândind la pădure, îi simte prezența, îi vede frământările, îi completează universul intim cu propriile lui cunoștințe despre viață, despre viața și conduita de copil.

Scrind textul piesei „Ce mi-a povestit pădurea“

C. Scripcă a dorit tocmai un astfel de spectacol. Realizând acest spectacol la Arad — colectivul Teatrului de marionete — au materializat această idee, înfățișând privitorului scene din viața pădurii așa cum ea poate să fie imaginată de către un copil, cu toate peripețiile la care iau parte animalele, cu intervenția oamenilor, cu ștergerea diferențelor dintre realitate și poveste. În ultimă instanță totul pare desprins dintr-un câmp de desen al unui copil, ceea ce face ca spectacolul să se lege prin mai multe valențe cu sala, să devină și mai apropiat înțelegerii micilor spectatori. Aceasta ar fi una din valorile noului spectacol realizat de teatrul arădean, care nu singura. În acest sens îl cuvina sublinia preocuparea colectivului realizator de a reliefa aora laturii a piesei care contribuie nemijlocit la formarea de deprinderi, la definirea caracterelor.

Sprind de un colectiv unitar care a înțeles și a realizat scenic intențiile regizorului Cristian Frangopol, spectacolul are un

ritm susținut. În creșterea (partea a II-a), reușind să asigure participarea spectatoriilor la peripețiile dramatice ale eroilor piesei. Cu multă grijă pentru redarea ideilor, regia asigură desfășurarea unei mișcări scenice care pune în valoare sau estompează, la momentul potrivit, ceea ce este necesar a se transmite.

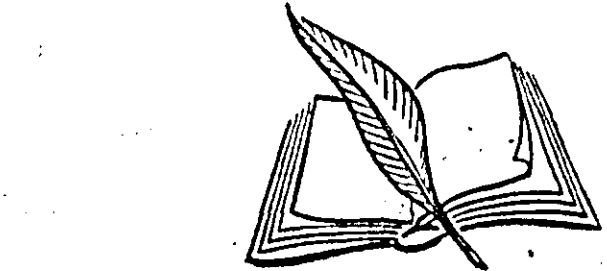
Un spectacol de marionete trădește prin decor și indosebii prin mișcare. Colectivul de minutoare din acest spectacol a dat marionetelor mișcări care se sincronizează corespunzător cu caracterul și intențiile personajelor pe care le-au mniuit, dovedind încă o dată puterea lor de muncă și realul talent dăruit scenei — micilor spectatori.

Bine „distribuite“, vocile — care se modulează pe caractere — au reușit să transmită textul nuanțat, plăcut, cu toată subtilitatea lui. (Ne menținem totuși rezerva — exprimată și cu ocazia altor spectacole — față de distribuția aceluiași voci în mai multe personaje).

Scenografa Zizi Frențiu a reușit, de această dată, să folosească înclinațiile sale către modern, să stilizeze decorurile astfel încât acestea să nu deruteze ci să se apropie și mai mult de psihologia și puterea de înțelegere a micilor spectatori. Menționăm totodată frumoasa execuție a marionetelor precum și aranjamentul muzical adecvat semnat de Petre Manzur.

Noua premieră se situează pe drumul pornit de către colectivul teatrului de marionete din Arad de a monta și realiza spectacole de valoare, atractive și educative, răspunzând cu maturitate spiritului dorințelor și așteptărilor micilor spectatori.

N. OLTEANU
I. COPACEA

O pasiune cu frumuseți de rapsodie

Ori de câte ori călătorești cu trenul spre Nădlac, în minutele de opriri la Șeitin aștepți cu privirea peronul. Cascheta roșie a impiegatului de micșare îți polarizează nu numai privirile ci și gândurile.

Cind trenul pornește, derulez în viteză anii de pe roata timpului și apoi, pe ecranul imaginației, al amintirilor, reiau firul unor file de viață pe care în anumite etape le urmăresc atent, cu înecitătorul parca.

La marginea unui sat de lângă Sebiș, văd în fapt de seară un copilăș cu obraji rumeni, scruntind depărtările către liziera pădurii bogate. Cind de după geana codrului se zărește venind Ilarie al lui Șandor cu sarcina de lemne în spinare, copilul uită de toate celea. Un singur lucru îl fură, îl transportă într-o lume de vrajă: glasul lui Ilarie care doinește cu foc, oprit undeva pe deal lângă tulpina unui cireș. Flacăra sacră a cîntecului îi umple inima copilului care, de acum, nu se va mai despărți niciodată de prima și cea mai de neclintit dragoste a sa...

Dar pe cine văd în corul satului, acolo în rîndul fetelor, la „sopran“? E el desigur, același copil de acolo de la marginea satului...

Anii începutul în pragul lui 20 s-au aliniat unul lângă altul, copilul de odinioară este acum om mare, a mai uitat câte ceva și a învățat multe lucruri noi, dar cu un lucru a rămas mereu impregnă: pasiunea pentru cîntec.

În anul 1947 a trecut pragul clubului CFR un nou artist amator. Ar fi vrut să cînte dar mai avea unele îndoieli așa încît s-a înscris la secția de teatru și la dansuri. De cîntat însă tot nu s-a lăsat. Odată, în 1949 se afla la București cu echipa de dansuri al cărei component era (la concursul de atunci echipa de dansuri a clubului CFR a ocupat locul I pe țară) și, într-o pauză a început să cînte în cabină. Mare l-a fost bucuria cînd un specialist de la Institutul de folclor care îl auzise l-a dus la Institut unde a făcut pe loc două înregistrări — cîntecule „Di, di murgule, di“ și „Mă duseși să trec la Olă“. De atunci și pînă astăzi este solist de muzică populară al clubului CFR.

numărate turnee laolaltă cu orchestra populară a Filarmonicii de stat din Arad, l-am văzut în diferite emisiuni ale televiziunii în anii 1961—1965, l-am ascultat la radio. Preocupat pentru arta îndrăgita, solistul își culege singur diferite melodii populare, compune singur versuri potrivite și apoi — cu vocea sa caldă, cu o expresivitate aparte — le transmite dincolo de rampă, în inimile spectatoriilor. Multe din aceste cîntece — să amintim printre ele „Cîntecul osmonautilor“, „Soarele a răsărit“ și „Cîi-i Banatul de mare“ — sînt acum binecunoscute și tot atât de bine apreciate. De unde se vede că rapsodul nostru, provenit dintr-o familie în care fiecare a fost un pasionat artist amator, a continuat izbitul tradiției, a adăugat la aceasta noi frumuseți.

De cite ori trec cu trenul prin stația Șeitin îl caut cu privirile pe impiegatul Teodor Ilica. Am omis să vă spun la început că el este rapsodul popular cu o astfel de bogată activitate artistică, rod al unei pasiuni ce arde și acum ca o torță mereu nestinsă. Ar mai fi de adăugat că în această iarnă Teodor Ilica împlinește 20 de ani de cînd desfășoară o activitate stabilă, continuă, ca artist amator al clubului CFR din orașul nostru.

GH. NICOLAIȚĂ

CÎNTEC PENTRU PATRIE

Gîndul meu îți ține
muguri-n palme,
ora rotundă
a șarjii
poemele de dimineață
cînd schelele se spală
cu-nălțimile pe față.
Aurul munților
îl mîngîi în palme
privind cioburile
unui trecut de sudalme.
Pacea din bronzuri
e sfîntă
ca lacrima
bucurilor mei.
La răscruce de gînduri
îmi arcuiesc
brațul în zbor
cu șetea de-a ști
să măsoar
drumul hrisoavelor,
semneța Carpaților,
cerul,
hoidete cu mlez
de zîud albă,
ferestrele liniștii,
dorul lui Bălcescu murind,
sondele —
o nesfîrșită salbă.
Ora
de cîntecul tău
ne-este plină
dar mai ales
de zîmbetul,
zîmbetul tău,
reflectat
în oglinda de lumină.

FLORICA MERUTA

CĂ MANOLE

Tară cu nume de doină bătrînă,
nume sculptat pe bice și-n temple,
Mamă a cuvintelor mele de foc,
Rămînie, inimă a mea!
Mă topești în pămîntul străbun
ca o piatră visînd nemurirea,
Sînt un Manole modern zîdindu-mi iubirea
și trupul, în numele tău.

MIRCEA MICU

Venind de la serviciu, Lenuta m-a întîmpinat bătînd din palme ca un copil care știe că-i aduci dulciuri ori jucăria preferată:
— Vine mama! Vine mama!
— Foarte bine, Lenuta, foarte bine!

— Imi aruncă ochii pe telegramă: Sosec sîmbătă la șapte seara. Angela. Și în timp ce Lenuta se pregătește să aranjeze masa, din telegramă se desprinde ultimul cuvînt și începe să mă roadă o întrebare: de ce? de ce „Angela“ și nu „Mama“?

Socot anii: în primăvară se vor împlini doisprezece ani de cînd am cunoscut-o, prima și ultima noastră întîlnire. Am vizitat-o atunci să-i cer consimțămîntul de mamă în vederea căsătoriei cu Lenuta. Mi-o amintesc încă, scundă și piripirică, retrăgîndu-se din fața mea cu fiecare cuvînt rostit: Eu... ce să știu eu... dacă dînsa... vorbii cu dînsa...!

Mai tîrziu am aflat de la Lenuta că mama ei a divorțat la cîțiva ani după căsătorie și a plecat singură — cum se spunea pe atunci — în lume.

S-a stabilit la Ploiești, intrînd în serviciul unui medic burlac, bine situat: în afara blocului în care ocupa singur întreg parturul. Îi aparținea și un sanatoriu la Predeal.

Căsătorindu-mă cu Lenuta, din inițiativa mea, am încercat să ne apropiem de mama, scriindu-i în vreo două rînduri, dar n-am primit nici un răspuns. Și așa, pentru noi, mama a încetat să existe.

Deci, nu mică ne-a fost surpriza în luna trecută, la primirea acelei epistole în care, într-o frază înșiruită pe o pagină, ne aducea la cunoștință că medicul în serviciul căruia fusese a murit, ne întreba — „Dumneavoastră cum o duceți cu viața și cu sănătatea“ — își cerea, lertază că ne deranjează, ar dori să ne vadă, și, fără obișnuitele urări și sărutări finale, semna — Angela.

Firește, am invitat-o la noi și evenimentul se petrecu: sîmbătă seara mama ne călca pragul casei.

În discuțiile ce au urmat în timpul cînei, mama ne întrebă: — Dumneavoastră aveți și grădina aici?

— Avem — am răspuns eu — dar sper că e pentru ultima dată cînd aud acest „dumneavoastră“ din gura mamei. În sătul de „dumneavoastră“ de la serviciu, pînă la gît!

După cîna l-am arătat locuința. — E puțină dezordine pe masă — a încercat să se scuze Lenuta oprindu-se în bucătărie — dar fac eu rîndul și aici.

Apoi, mama a fost lăsată singură, urmînd să facă baie și să se odihnească în camera ei.

Zorii zilei de duminică ne-au prins într-o ședință pe temă cu lînară, ținută la pat și pe șopite, ca să n-o deranjăm pe mama, obosită de lunga-i călătorie.

Nu țî se pare că se aud zgomote dincolo? mă făcu atent Lenuta.

— Ba da — am confirmat eu — dar ne-am continuat discuția. Odată stabilit ce urma să cumpărăm, ne-am pregătit de pleacă. Convenisem cu Lenuta că e mai potrivit să rămînă dînsa acasă, și să încerce o apropiere de mama, apropiere care — socoteam noi — are șanse mai mari între mamă și fiică decît între soacră și gînegre.

Înainte de plecare am intrat în bucătărie după o plasă.

— Bună dimineață — mi-o luă mama înainte cu salutul — oprindu-se un moment de la treabă într-o poziție de elev de serviciu, surprinsă în culpă de o directoare severă.

— Ce-i asta mamă?! — mă crucuse eu. La lasă-te de sportul ăsta cu noaptea în cap! Și încă duminică! Are cine se ocupa de bucătărie, așa că te rog... — Val de mine! Trezări mama. Nici nu mă gîndesc! Doar n-oi fi venit aici să...

— Să stăbilit la Ploiești, intrînd în serviciul unui medic burlac, bine situat: în afara blocului în care ocupa singur întreg parturul. Îi aparținea și un sanatoriu la Predeal.

Căsătorindu-mă cu Lenuta, din inițiativa mea, am încercat să ne apropiem de mama, scriindu-i în vreo două rînduri, dar n-am primit nici un răspuns. Și așa, pentru noi, mama a încetat să existe.

Deci, nu mică ne-a fost surpriza în luna trecută, la primirea acelei epistole în care, într-o frază înșiruită pe o pagină, ne aducea la cunoștință că medicul în serviciul căruia fusese a murit, ne întreba — „Dumneavoastră cum o duceți cu viața și cu sănătatea“ — își cerea, lertază că ne deranjează, ar dori să ne vadă, și, fără obișnuitele urări și sărutări finale, semna — Angela.

Firește, am invitat-o la noi și evenimentul se petrecu: sîmbătă seara mama ne călca pragul casei.

În discuțiile ce au urmat în timpul cînei, mama ne întrebă: — Dumneavoastră aveți și grădina aici?

— Avem — am răspuns eu — dar sper că e pentru ultima dată cînd aud acest „dumneavoastră“ din gura mamei. În sătul de „dumneavoastră“ de la serviciu, pînă la gît!

După cîna l-am arătat locuința. — E puțină dezordine pe masă — a încercat să se scuze Lenuta oprindu-se în bucătărie — dar fac eu rîndul și aici.

Apoi, mama a fost lăsată singură, urmînd să facă baie și să se odihnească în camera ei.

Zorii zilei de duminică ne-au prins într-o ședință pe temă cu lînară, ținută la pat și pe șopite, ca să n-o deranjăm pe mama, obosită de lunga-i călătorie.

Nu țî se pare că se aud zgomote dincolo? mă făcu atent Lenuta.

— Ba da — am confirmat eu — dar ne-am continuat discuția. Odată stabilit ce urma să cumpărăm, ne-am pregătit de pleacă. Convenisem cu Lenuta că e mai potrivit să rămînă dînsa acasă, și să încerce o apropiere de mama, apropiere care — socoteam noi — are șanse mai mari între mamă și fiică decît între soacră și gînegre.

Înainte de plecare am intrat în bucătărie după o plasă.

— Bună dimineață — mi-o luă mama înainte cu salutul — oprindu-se un moment de la treabă într-o poziție de elev de serviciu, surprinsă în culpă de o directoare severă.

— Ce-i asta mamă?! — mă crucuse eu. La lasă-te de sportul ăsta cu noaptea în cap! Și încă duminică! Are cine se ocupa de bucătărie, așa că te rog... — Val de mine! Trezări mama. Nici nu mă gîndesc! Doar n-oi fi venit aici să...

— Să stăbilit la Ploiești, intrînd în serviciul unui medic burlac, bine situat: în afara blocului în care ocupa singur întreg parturul. Îi aparținea și un sanatoriu la Predeal.

Căsătorindu-mă cu Lenuta, din inițiativa mea, am încercat să ne apropiem de mama, scriindu-i în vreo două rînduri, dar n-am primit nici un răspuns. Și așa, pentru noi, mama a încetat să existe.

Deci, nu mică ne-a fost surpriza în luna trecută, la primirea acelei epistole în care, într-o frază înșiruită pe o pagină, ne aducea la cunoștință că medicul în serviciul căruia fusese a murit, ne întreba — „Dumneavoastră cum o duceți cu viața și cu sănătatea“ — își cerea, lertază că ne deranjează, ar dori să ne vadă, și, fără obișnuitele urări și sărutări finale, semna — Angela.

Firește, am invitat-o la noi și evenimentul se petrecu: sîmbătă seara mama ne călca pragul casei.

medicul nici nu i-o fi spus Angela, ci Angelica, ceea ce nu era nicidecum nepotrivit adresat unei femei tinere.

Înșfîșit... mă luptam să mă lepăd de acest gînd. Pentru un copil, chiar după ce la maturitate, nu e onest să-și judece părintele.

La sosirea Lenutei din stațiune, parcă mi s-a luat o piatră de pe inimă. Cum a apărut mama să-mi ceară părerea — și pentru asta n-a trebuit să aștept mult — dacă în ceal să pună floare de tel sau mușetel ori mai știu eu ce — i-am dat răspunsul care de mult îmi stătea pe limbă:

— Mamă, în doisprezeci ani de căsnicie, Lenuta a avut tot timpul să afle ce-mi place și ce nu; așa că, de azi încolo, o întreb pe dînsa!

Pe urmă am ieșit în oraș să procur bilete pentru a doua zi, duminică, la un spectacol dat de un teatru aflat în turneu. Acasă am ajuns tîrziu — tîrziu și un pic în vîle bună. După ce o împac pe Lenuta cîmpindu-mi vîna cu o glumă, prind curaj să bat și la altă ușă.

— Mamă, am întîrziat azi... — Te-am așteptat pînă adineuri... da bine că nu țî s-a întîmplat ceva rău... Mă toameam că... cine știe... sînt și oameni răi, Mihai!

Dar eu n-am vreme de tîngulri și întru în subiect: — Mamă, am să te rog ceva... — Spune Mihai! Să mă scoți și să mă îmbrac!

— Nu-nu, stai liniștită. Și-ascultă. Eu, cum vezi, m-am încercat puțin... e aproape miezul nopții... Miine și așa e duminică, aș vrea să trîndăvesc pînă mai tîrziu, adică... aș vrea să nu aud uși scrînd, vase zdrăncănînd...

— Bine, Mihai, dar eu îmi făcusem planul să...

— Lasă și mata planurile, măcar miine. Te scoți și mata miine cînd îți spun eu. Odată în viața ta...

ca-n filme! În alte zile, nu mă înteresează. Imi promiți?

A încuviințat în silă. În timp ce eu îi uram noaptea bună.

Ca fiecare om al mîncii, obișnuit cu ora fixă ani în șir, m-am trezit și duminică, fără să-mi sune nici un ceas la cap și m-am îmbrăcat. În camera era frig iar acoperișurile caselor vecine se vedeau albe. S-a îmbrăcat și Lenuta.

— Să știi că-i ger afară! — Decembrie, ce vrei! O fi frig și la mama — își dădu părerea Lenuta.

— Nu-l nimic, imediat trîntesc un foc și dincolo! — Am intrat ușurel cu lemnele. Mama m-a fixat cu niște ochi mari.

— Ce vrei să faci, Mihai? — Mamă, te rog! Fac un foc bun, îți aduc apă caldută, și cred că n-al nimic împotriva dacă îți aduc gustăria și cafeleuța la pat!

— Lasă, Mihai... se rugă dînsa cu un glas de măicuță cucernică.

Dar eu nu mă las impresionat — ridic mîna în semn de „Stop“ și intervin energic: — Nici-o mișcare, te rog! Parcă mi-ai promis ceva aseară, nu?

— Linște. Mă întorc și-i spun Lenutei: — Pregătește dejunul, o servim pe mama la pat!

— De cînd e moda asta în casă la noi?

— De astăzi!

— Nu se simte bine, cumva?

— Ba!

Lenuta se duce să vadă de măică-să. Eu pășesc victorios prin cameră — și parcă simt cum mi se umflă pieptul. Cînd revine, observ că Lenuta e abătută și se ferește să mă privească în ochi.

— Ce al?

Se așază pe scaun. Am impresia că face un efort să ridice capul și să mă întrebă cu o voce lesinată:

— De ce plînge mama?

O CAFELUȚĂ LA PAT

— SCHIȚĂ —
de C-tin Gavriloaie

tol nou, acela de a mă consulta în legătură cu gătitul bucatelor.

— Cum îți plac tăieții, Mihai, cu nucă sau cu brînză? Carne o fac pane? Ouăle moi? Garnitură de orez ori un pîure? Cu mîstărel? Cu sos? Să pun și un pic de pîper? Numai un pic!

Ușa camerii devenise ușă de tîngulerie cu vad bun. Lenuta nu obișnuia să-mi ceară păreri și deodată — tron! Nu ajungea un morcov în supă fără ca să nu fiu în prealabil întrebă: Ajunseam la răbdarea în pragul falimentului și mă băteau gînduri negre: să mă închid sub cheie, ori să fug de acasă.

Cum încercarea de a o lămuri să găfescă cum știe dînsa nu dădea nici un rezultat, am devenit tăcut și ursuz și cum apărea mama în prag cu o întrebare îi răspundeam ceva, fără să mă gîndesc ca un automat:

— Nucă! — Pane! — Dulce! — Fără sos!

Uneori, ca să-mi explice felul de a fi al mamei, porneam pe firul vieții ei înapoi, spre rădăcini. Natural, n-a fost așa cînd a părăsit — cu numele de Aglaia — satul moldovenesc. N-a putut „fi“ așa. Schimbarea a putut interveni numai după ce a ajuns la Ploiești, și a devenit Angela.

A trăit în casa aceluia medic burlac aproape treizeci de ani — o viață de om. N-am avut prilejul să-l cunosc, dar mi l-am imaginat, nu știu de ce — sau dacă asta e realitatea — îmbrăcat în halat de casă și-n papuci — un polobocel montat pe două picioare scurte, călcînd mîrunt peste dovoarele persane. Și curios, după ce văd omul, mi se pare că-l aud și vorbind: Angela, da-mi... Angela, fă-mi... Angela, du-te... Angela, vino...

Adică nu! Gresesc. Așa o fi fost numai la început. Cu timpul, cred că Angela ajunsese să-i îndeplinească toate dorințele din rutină, chiar și fără cuvinte. Și poate că tot la început,

— Nu-nu, stai liniștită. Și-ascultă. Eu, cum vezi, m-am încercat puțin... e aproape miezul nopții... Miine și așa e duminică, aș vrea să trîndăvesc pînă mai tîrziu, adică... aș vrea să nu aud uși scrînd, vase zdrăncănînd...

— Bine, Mihai, dar eu îmi făcusem planul să...

— Lasă și mata planurile, măcar miine. Te scoți și mata miine cînd îți spun eu. Odată în viața ta...

ca-n filme! În alte zile, nu mă înteresează. Imi promiți?

A încuviințat în silă. În timp ce eu îi uram noaptea bună.

Ca fiecare om al mîncii, obișnuit cu ora fixă ani în șir, m-am trezit și duminică, fără să-mi sune nici un ceas la cap și m-am îmbrăcat. În camera era frig iar acoperișurile caselor vecine se vedeau albe. S-a îmbrăcat și Lenuta.

— Să știi că-i ger afară! — Decembrie, ce vrei! O fi frig și la mama — își dădu părerea Lenuta.

— Nu-l nimic, imediat trîntesc un foc și dincolo! — Am intrat ușurel cu lemnele. Mama m-a fixat cu niște ochi mari.

— Ce vrei să faci, Mihai? — Mamă, te rog! Fac un foc bun, îți aduc apă caldută, și cred că n-al nimic împotriva dacă îți aduc gustăria și cafeleuța la pat!

— Lasă, Mihai... se rugă dînsa cu un glas de măicuță cucernică.

Dar eu nu mă las impresionat — ridic mîna în semn de „Stop“ și intervin energic: — Nici-o mișcare, te rog! Parcă mi-ai promis ceva aseară, nu?

— Linște. Mă întorc și-i spun Lenutei: — Pregătește dejunul, o servim pe mama la pat!

— De cînd e moda asta în casă la noi?

— De astăzi!

— Nu se simte bine, cumva?

— Ba!

Lenuta se duce să vadă de măică-să. Eu pășesc victorios prin cameră — și parcă simt cum mi se umflă pieptul. Cînd revine, observ că Lenuta e abătută și se ferește să mă privească în ochi.

— Ce al?

Se așază pe scaun. Am impresia că face un efort să ridice capul și să mă întrebă cu o voce lesinată:

— De ce plînge mama?

Programul Universității populare

În săptămîna viitoare, Universitatea populară a orașului Arad va avea următorul program:

Luni, 8 ianuarie: „Aradul de ieri, de azi și de mine“ — prof. Ecaterina Ranea.

Marti, 9 ianuarie: „Simbolismul în poezia românească“ — prof. Olga Alexandrescu.

Miercuri, 10 ianuarie: „Orășele medievale europene și apariția relațiilor capitaliste“ — prof. Geza Kovacs.

Joi, 11 ianuarie: „De ce trebuie să fie prescris tratamentul medicamentos de către medic?“ — farmacist Marius Coconoiu.

Vineri, 12 ianuarie: „Prezențe ale teatrului românesc pe scenele lumii“ — Dan Alecsandrescu, regizor.

Toate expunerile au loc la Casa prieteniei Bul. Republicii nr. 78 etaj I și încep la orele 17 fiind însoțite de un bogat material ilustrativ.

10 ANI DE LA MOARTEA LUI PETRU GROZA

Un eminent fiu al poporului nostru

Astăzi se împlinesc zece ani de la moartea eminentului patriot și strălucit om de stat român, fiu credincios al poporului nostru, doctor Petru Groza.

Figură luminoasă de democrat și patriot înaintat, strins legat de mase, contopindu-se cu năzuințele de eliberare socială și națională ale poporului, Petru Groza a înțeles care sînt forțele sociale în stare să aducă poporului român sîrîșitul suferințelor îndurate de veacuri. El a tras concluziile juste din dezvoltarea istorică a țării în decursul ultimelor decenii, din profundele conflicte social-politice între forțele progresului și forțele reacțiunii.

Om politic clarvăzător, animat de dorința sinceră de a milita pentru dezvoltarea și înflorirea patriei, Petru Groza s-a ridicat împotriva politicii antinaționale și antipatriotice a celor mai reacționare curenti ale burgheziei și moșierimii.

Născut în comuna Băcla (regiunea Hunedoara), Petru Groza a urmat studiile liceale la Orăștie, apoi studiile superioare la Budapesta, Berlin, Leipzig, luîndu-și doctoratul în științele juridice. Activitatea politică și-a început-o încă din anii studenției, manifestîndu-se ca luptător împotriva aspirării naționale, pentru egalitatea în drepturi a națiunilor asuprite de monarhia austro-ungară, pentru eliberarea Transilvaniei și unirea ei cu România.

Între 1920 și 1927 a fost ales de cinci ori deputat în parlament, iar de două ori a ocupat funcția de ministru. În perioada luptelor eroice din februarie 1933 ale ciferiștilor și petroluștilor, Petru Groza s-a alăturat forțelor sociale înaintate ale țării. În acele împrejurări istorice cînd masele largi ale țării sînt ridicau la luptă împotriva mizeriei, a sărăciei și nedreptăților tot mai accentuate, Petru Groza a întemeiat Frontul Plugarilor, organizație izvoară din năzuința țărănimii pentru pămînt și libertate, care în 1934 a încheiat un front comun de luptă cu Partidul Comunist.

În anii fascizării țării și al diciturii militaro-fasciste, Petru Groza a luat parte activă la lupta forțelor patriotice împotriva fascismului, pentru scutirea țării din războiul antisovietic și întorcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste, pentru eliberarea patriei. Din cauza activității sale politice, a fost persecutat, iar în 1943 interzis de organele represive ale statului burghez-moșieresc.

După 23 August 1944, cînd în țara noastră avea loc o uriașă mișcare populară împotriva vechilor rînduiri sociale-politice și a încercărilor reacțiunii de a menține poporul român în lanțurile asupririi, dr. Petru Groza, credincios intereselor

poporului, s-a situat în primele rînduri ale forțelor patriotice democratice care, sub conducerea Partidului Comunist, acționa pentru dezvoltarea țării pe o cale nouă, calea democrației și progresului social. El a desfășurat o intensă activitate în cadrul Frontului Național Democratice și a participat activ la lupta pentru înlăturarea profundelor transformări democratice în viața țării, avînd o contribuție de seamă la realizarea reformei agrare.

La 6 martie 1945, dr. Petru Groza a devenit președintele guvernului, în care clasa muncitoare avea pentru prima oară rolul deciziv. În 1952 a fost ales președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, funcție pe care a îndeplinit-o pînă la sîrîșitul vieții sale.

Unul din meritele deosebite ale lui Petru Groza este contribuția sa la fîurirea Republicii, la fîurirea și întărirea continuă a statului nostru. El are merite remarcabile în înlăturarea politicii partidului de profunde transformări în viața economică și politică a țării, de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, a frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, de dezvoltare a patrimoniului creației populare și a tradițiilor înaintate ale culturii noastre, de construire a socialismului.

O inițiativă laudabilă și rezultatele ei

Noua formă de organizare a întreprinderii agricole de stat ridică unele probleme care își cer rezolvarea și în cadrul unității noastre, IAS Fintinele. Întreprinderea noastră a fost orientată spre producerea legumelor pe suprafețe mari, astfel ca principala preocupare a colectivului celor patru ferme legumicole este pregătirea păturilor calde în vederea producției din anul acesta.

S-a constatat însă de la bun început că nu avem în toate fermele asigurare materialele necesare de producere a răsadurilor, mai ales a gînoului de grajd. Pentru rezolvarea acestei probleme a fost luată o inițiativă laudabilă și anume aceea ca pentru ferma a 4-a legumicolă condusă de tov. inginer Matei Keller, răsadnițele să fie produse la IAS „Mureșul” care

fiind specializată în zootehnie are cantități mari de gînoi de grajd. Această inițiativă a și început să-și arate roadele. Pînă în prezent au fost amenajate platforme de păstrare a gînoului, unde s-au și transportat peste 2.000 tone de bălegar. De asemenea, la locul de producere răsadurilor s-au transportat 850 m. c. de mîranși și 400 m. c. de nisip. Astfel întreaga activitate a fermei se va desfășura în perioada de iarnă la IAS „Mureșul” avînd asigurare a tuturor materialelor necesare de producere a răsadurilor. În felul acesta se vor evita și cheltuielile de transport a bălegarului la distanțe mari, ceea ce va duce la realizarea răsadurilor la un preț de cost cît mai scăzut.

VASILE MOTOCEA, coresp.

Rînduri de mulțumire

Între Baza de aprovizionare și desfacere nr. 5 din Arad și beneficiarii săi din toată țara există o strînsă colaborare. Rezultatele acestei colaborări fructuoase se resfrîng pe de parte în faptul că acest colectiv își îndeplinește îndatoririle în bune condițiuni, iar pe de altă parte asigură beneficiarilor săi condiții de muncă optime, aprovizionîndu-i la timp cu materiale de care au nevoie.

Asa s-a întimplat și în anul 1967 cînd cele peste 22.000 de oameni ale beneficiarilor din țară au fost rezolvate operativ, fapt care a dus la realizarea planului bazei cu multe zile mai devreme. Satisfacția beneficiari-

lor e oglindită și în scrisorile de mulțumire primite la bază. Una din acestea este expedită de uzina „Tehnofrig” din Cluj Spicium din conținutul scrisorii: „Aducem sincere mulțumiri întregului colectiv pentru modul prompt și conștiincios în care a onorat comenzile noastre. Vă dorim, în continuare, noi succese și rezultate din cele mai bune în activitatea de viitor”.

TIBERIU HOTĂRAN, coresp.

Reparațiile de iarnă sînt avariate

(Urmare din pag. 1)

rele stațiunii, prin dotarea fiecărui post de lucru cu bancuri, scule și piesele necesare, prin nivelul profesional ridicat al muncitorilor și mecanizatorilor ce participa la reparații, procesul de reparații în această stațiune este organizat și se desfășoară pe flux industrial, la un înalt nivel tehnic.

În campania de reparații, printre cei evidențiați pînă acum dintre muncitorii atelurilor se numără Andrei Viener, Simion Casian și Iosif Matei, iar dintre brigăzile de tractoriști, cele din Sa-tu Mare și Ștefan (sefi de brigadă Jiva Ristic și Ioan Popa) care au terminat primele cu revizile tehnice. Rămase în urmă în această privință sînt brigăzile din Felnac, conduse de Vasile Costea și Emeric Pere, conducerea stațiunii avînd datoria de a lua măsuri pentru impulsivizarea lucrărilor și în aceste brigăzi.

Campania reparațiilor de iarnă se desfășoară intens și la celelalte stațiuni de mașini și tractoare din orașul și raionul nostru. La SMT Curcii reparațiile sînt executate pînă acum în proporție de 80 la sută și vor fi terminate în întregime pînă la 20 ianuarie. Tot pînă la acea dată vor fi terminate reparațiile și la SMT Pecica, reparațiile tractoarelor fiind pe terminate și mult avansată și la mașinile și utilajele agricole, iar la SMT Aradul Nou, se vor termina toate reparațiile cu zece zile înainte de termenul stabilit, adică la data de 10 februarie.

Desfășurarea în bune condițiuni a reparațiilor, terminarea lor cu mult înainte de termenul stabilit, se datorează în bună parte faptului că aprovizionarea SMT-urilor cu piesele de schimb necesare a fost mult îmbunătățită față de anii trecuți. Filiala nr. 3 din Arad a Bazei de aprovizionare din Timișoara s-a preocupat din timp să pună la dispoziția unităților de stat (IAS-uri și SMT-uri) piesele de care acestea aveau nevoie pentru executarea ritmică și în cel mai scurt termen a reparațiilor.

CEASUL RĂSPUNDERII

(Urmare din pag. 1-a)

total. Mama s-a căstărit între timp, și-a făcut casă, are o fețișcă. Ce s-a întimplat însă cu acea licărire de viață pe care a adus-o pe lume? Această întrebare nu și-a pus-o niciodată. Dar ea există undeva, în instituțiile create de statul nostru socialist care, în marea sa grijă pentru om, face totul pentru a salva și asemenea copii. Marin a crescut mare, voințic și cuminte. Atunci cînd a început să înțeleagă că nu barza aduce copiii, a prins a pune și el întrebări: cine m-a adus pe lume? De ce m-a părăsit? Ecoul acestor frământări n-a ajuns însă pînă la urechea mamei, care nu s-a mai interesat deloc de soarta lui. Totul parea pierdut undeva în urmă, un vis urit și atît. Într-o zi însă, cineva bate la ușa mamei. Un băiat înalt, brunet, cu ochi migdalăți, cu mințile vinjoase.

— Sărut mina! Sînt Marin! Nu te aștept să mă vezi intr-o zi? Te caut tare de mult... Am răscălit toată țara și, în sîrșit, te-am găsit. Nu te bucuri deloc? O tăcere apăsătoare. Mama nu se putea regăsi. Apăruse Marin, băiatul ei de care uitase de mult, pe care-l credea pierdut cine știe pe unde. Nici o licărire de bucurie nu i-a apărut însă pe față, nici un simțămînt de mamă n-a răbăsnit din gîura ei. Pentru ea, pentru soțul ei, pentru fetița lor, Marin era un străin, un nepoftit de nimeni. Din pricina clipă, el a simțit ostilitatea cu care e primit. Sufletul său de copil, care s-a zăcutat atîtă pînă cînd a ajuns la marea de unde a plecat, care printre ani a alergat atîta spre steaua de lumină care era mama lui, s-a frînt ca o strîună

SPORT

Textiliștii arădeni din nou la antrenament

Vacanța fotbalistilor a luat sîrșit. Pe jucătorii echipei UTA i-am întîlnit vineri după-amiază la primul lor antrenament. Pregătirea, condusă de antrenorii Nicolae Dumitrescu și Ioan Reinhardt, s-a desfășurat conform programului. Timp de 70 minute textiliștii au executat diferite exerciții de gimnastică combinate cu alergări. Antrenamentul din această zi a urmărit adaptarea organismului la efort, pregătirea fizică generală. Printre cei prezenți i-am recunoscut pe jucătorii Weichelt, Birau, Bakos, Lereter, Csako, Melcaș, Tirlea, Petescu, Azenite, Chivu, Domide, Pop, Jac, Schiopu, Tr. Popescu, Moț, Dumitrescu, Pojoni, Kiss (din lotul de pînă acum) precum și pe tinerii Sima, Bodea și Gavrilas, promovați din echipa de juniori. La rubrica absecură a fost trecut doar numele lui Gornea, care nu s-a prezentat încă la pregătiri.

Discutul cu antrenorul N. Dumitrescu am aflat că programul de muncă al echipei arădene UTA a început de fapt în ziua de 3 ianuarie, cînd a avut loc vizita medicală. După constatările medicului toți jucătorii sînt apți pentru antrenamente. Pregătirile se vor desfășura în trei etape după cum urmează: 3-16 ianuarie (etapa I), 16 ianuarie-11 februarie (etapa a II-a) și 11 februarie-10 martie (etapa a III-a).

— Ce urmăriți în cadrul acestor etape?

— În prima etapă, de pildă, o pregătire fizică generală, punînd un accent deosebit pe forță și rezistență. În această parte a pregătirii, cînd jucătorii nu vin

încă în contact cu mingea, vom depune un mare volum de muncă însă cu o intensitate scăzută. Urm ca pe acest fundament (pe care îl urmăm să fie solid) să „clădim” apoi o pregătire specifică (tehnică și tactică) solidă.

— Se pare că programul pe care l-ați alcătuit depășește cadrul șablonului. Care sînt sarcinile principale ale pregătirilor?

— Intr-adevăr, am alcătuit un plan de antrenamente mai curajos ca altă dată și în același timp mai încărcat. Urmăm să punem echipa în cea mai bună formă, să lichidăm jocul neproductiv, să mîrim randamentul atacului și în mod deosebit, să întărim personalitatea jucătorilor.

— După cite observăm din planificarea făcută, în cea de-a III-a etapă predomină mai mult jocurile de verificare, ansamblare și omogenizare. Care sînt acestea?

— Pînă la 10 martie (data primului joc din retur), vom susține în total 14 jocuri de verificare. Printre partenerii de joc se numără echipele Universității Cluj (18 februarie la Cluj și 25 februarie la Arad), CFR Arad (1 februarie la Arad), Vagonul (8 februarie), Olimpia Oradea (4 februarie la Oradea și 11 februarie la Arad) Teba (22 februarie) și altele.

Urmărim primul antrenament al textiliștilor și programul alcătuit pentru cele care vor urma, ne-am convins că fotbalistii de la UTA privesc cu toată seriozitatea cel de al doilea act al campionatului, fiind hotărîți să se pregătească temeinic pentru o evoluție cît mai calitativă.

ST. IACOB

Tenis de cîmp

Întreceri în sală

Jucătorii de tenis de cîmp de la UTA își continuă pregătirile în sală. Ei au susținut zilele trecute o reușită competiție în sala de sport (de la Fabrica de zahăr). Întrecerile au fost viu disputate. La băieții cel mai bun s-a

dovedit a fi Aurel Mitrache. El a fost urmat de Octavian Vilciolu și Marcel Crisan.

Întrecerea feminină a fost câștigată de Maria Denov. Pe locurile următoare s-au clasat Eleonora Uscă și Dorina Brășchin.

Teatru

TEATRUL DE STAT
Azi, 7 ianuarie, orele 15.30: „Opinia publică”, iar la orele 19.30: „Olympia” (abonament, seria K).

TEATRUL DE MARIONETE
Azi, 7 ianuarie, orele 10.30: „Ce mi-a povestit pădurea”.

Concerte

Astăzi, 7 ianuarie, orele 11, concert pentru tineret. Pentru abonați este valabil biletul nr. 1.

Muzee Expoziii

MUZEUL REGIONAL ARAD poate fi vizitat zilnic între orele 10-13 și 17-20 în clădirea Pălatului cultural. Luni este închis.

În cadrul muzeului sînt deschise: Expoziția permanentă de istorie veche. Revoluția din 1848. Galeria de artă Expoziția permanentă etnografică: „Arta populară românească din părțile arădene”, precum și expoziția: „Muzeul din Arad în imagini și documente”.

Expoziția de informare tehnico-economică a orașului Arad (din str. Horia nr. 6) este deschisă miercuri și vineri, între orele 16 și 19.

Cinematografe

MUREȘUL: „Cînd tu nu ești”. Orele: 10, 12, 14, 16, 18, 20.

STUDIO: „Cerul începe la etajul III”. Orele: 11, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.

TINERETULUI: „Căutătorii de aur din Arcansas”. Orele: 11, 13.30, 17.30, 19.30.

VICTORIA: „French Can Can”. Orele: 11, 14, 16, 18, 20.

PROGRESUL: „Relaxează-te dragă”. Orele: 17, 19.

SOLIDARITATEA: „Diminuciile unui băiat cuminte”. Orele: 15, 17, 19.

GRĂDIȘTE: „Jandarmul din Saint Tropez”. Orele 15, 17, 19.

MICALACA: „Omicrom”. Orele 19.

DACIA PECICA: „Spartacus” seria I; II.

NADLAC: „Șeful sectorului suflutei”.

CURTICI: „Castelani”. SIRTIA: „Momentul adevărului”.

PINCOTA: „Castelani”. VINGA: „Juana Gallo”.

DE LA 1 OCTOMBRIE
ADAS
a intradus
10 FORME NOI
DE ASIGURĂRI DE PERSOANE
EVIDENȚĂ ZILNICĂ
(1)

TIMPUL PROBABIL

Pentru 7 ianuarie: vremea va fi nestabilă cu cerul mai mult noros. Vor cădea precipitații locale sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla moderat cu intensificări temporare din vest și nord-vest. Temperatura staționară, minimele noaptea vor fi cuprinse între minus 3 și minus 7 grade, iar ziua maximele între minus 2 și plus 2 grade.

Pentru 8 și 9 ianuarie: vremea va fi favorabilă ninsorilor locale, iar temperatura, în creștere de scurtă durată, va scădea treptat.

radio

Duminică, 7 ianuarie
PROGRAMUL I
8.00 La microfon, melodia preferată. 9.00 Radiomagazinul ascultătorilor. 9.50 Transmisie pentru sate. 10.40 Varietăți muzicale. 11.00 Buletin de știri. 11.05 Muzică ușoară. 12.00 De toate pentru toți. 13.00 Radiojurnal. 13.10 Estrada duminică. 14.15 Noutăți din muzica de estradă. 14.30 Muzică populară. 15.45 Recital de operă: Teodora Lucașcu. 16.30 Concert simfonic. 17.00 Selecțiuni din opere. 17.30 Muzică ușoară. 18.00 Muzică populară. 18.30 Orchestra de estradă a Radioteleviziunii. 19.00 Întîlnire cu melodia populară. 19.30 Muzică clasică. 20.00 Radiojurnal. 20.30 Teatru scurt: „Eu tac, tu taci, el tace...” a vorbeste. 21.00 Ilustrate muzicale. 22.00 Radiojurnal. 22.30 Moment poetic. 23.00 Alegeti ritmul preferat. 24.00 Buletin de știri.

PROGRAMUL II
8.00 Teatru radiofonic pentru copii. 9.00 Piese instrumentale. 9.15 Soliști și formații artistice de amatori. 9.30 Buletin de știri. 9.45 Cîntă corul de copii al Radioteleviziunii. 10.00 Calcileoscor muzical. 10.45 A 7-a artă. 11.00 Concertul capodopeler. 12.30 Cîntece de petrecere. 12.45 „Cu sînița” — muzică ușoară. 13.15 Concert de prînz. 14.00 Radiojurnal. 14.10 Muzică ușoară. 14.30 Undă veselă. 15.10 Concurs cu public. 16.00 Buletin de știri. 16.30 Cîntă Dean Martin. 16.45 Melodii populare. 17.30 Revista literară arădeană. 18.00 Opera „Flautul fermecut”. 19.00 Buletin de știri. 10.05 Melodii din magazin 1967. 20.15 Seară de dans. 21.00 Radiojurnal. 21.40 Romanta vesnic tînără. 22.00 Metronom '68. 23.00 Radiojurnal.

Luni, 8 ianuarie
PROGRAMUL I
6.00—8.25 Muzică și actualități. 8.30 La microfon, melodia preferată. 9.00 Buletin de știri. 10.00 Radiojurnal. 10.40 Cîntă corul Filarmonicii de stat „George Enescu”. 11.00 Buletin de știri. 11.03 Cronica economică. 11.15 În ritm de tango. 11.45 Sfatul medicului. 12.00 Melodii populare. 12.15 Buletin de știri. 12.45 Radiojurnal. 12.55 Întîlnire cu melodia populară. 13.30 Muzică ușoară. 14.15 Expediție pînioncască. 15.00 Buletin de știri. 15.30 Selecțiuni din opere. 16.00 Radiojurnal. 16.15 Viers și joc. 16.30 Răspunderi sportive, decizii competente. 17.10 Antena tineretului. 18.00 Buletin de știri. 18.30 Orizont științific. 19.00 Radiogazeta de seară. 20.00 Buletin de știri. 20.17 Melodii românești. 20.40 Teatru radiofonic: „Cîntăci că tre defunct”. 22.00 Radiojurnal. 22.30 Meridiane, melodii. 23.35 Muzică ușoară. 24.00 Buletin de știri.

PROGRAMUL II
7.30 Buletin de știri. 7.38 Marsuri patriotice. 7.45 Melodii populare. 8.30 Buletin de știri. 8.50 Lucrări de Joseph Haydn. 9.30 Fluteraș de fog. 10.00 Buletin de știri. 10.30 Muzică ușoară. 11.00 Laureții al celui de-al IV-lea Concurs Internațional „George Enescu”. 11.40 Melodii populare. 12.00 Buletin de știri. 12.05 Varietăți muzicale. 13.00 De toate pentru toți. 14.00 Radiojurnal. 14.30 Concert de prînz. 15.15 Formațiile Alecu Rădulescu și Armand Migiian. 15.30 Cadran cultural. 16.00 Muzică populară. 16.15 Sfatul medicului. 16.20 Melodii pentru tineret și vîrstnici. 17.10 Muzică ușoară. 18.10 Itinerar turistic românesc. 18.55 Buletin de știri. 19.30 Curs de limba engleză. 19.50 Noapte bună, copii. 20.15 Muzică pentru plan de Claude Debussy. 21.00 Buletin de știri. 21.40 Rampa. 23.00 Radiojurnal.

Programul la televiziune de la 7 la 13 ianuarie 1968

DUMINICA, 7 IANUARIE
9.00 Ora exactă. Cum va fi vremea astăzi? 9.02 Gimnastica de inviorare. 9.10 Teatru copii și tineretului școlar: Aventurile echipajului Val-Virțes: „La telefon o moștenire” — seria a II-a (reluare). Filmul artistic „Moș Gerilă”. 11.00 Emisiunea pentru sate. 12.45 Concert simfonic. 17.30 Cîntă corul. Emisiune de actualitate teatrală, muzicală și plastică. 18.00 Fantezie și ritm. Film muzical-coregrafic folcloric de Carmen Dobrescu și Theodora Popescu. Imagina: Emil Hențiu. 18.30 Magazin 111. 19.50 Teatru: „Omul care aduce ploa-

ie”. 22.15 Concert de Anul Nou. Muzică de Strauss. Interpretează orchestra Filarmonică vieneză și baletul Operei din Viena. 23.10 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
MARTI, 9 IANUARIE
18.00 În direct... 18.30 Pentru copii: „Cenușăreasa”. 19.00 Pentru tineretului școlar: „Școlul XXI”. 19.30 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
MIERCURI, 10 IANUARIE
18.00 Teclonica economică. 18.30 Pentru copii „Ala Bala”. 19.00 Copii mari. Magazin pentru tineret. 19.30 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
20.15 Bolero — film realizat în Munții Făgăraș. 20.30 Desene animate. 20.40 Invitație la lans. 21.00 Avangurmeri. 21.15 Film artistic: „Copiii lui Don Quijote”. 22.25 Cîntă Vico Trian. 22.55 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
JOI, 11 IANUARIE
18.00 La ordinea zilei. 18.50 Studioul pionierilor. 19.00 Mult

cal. 20.30 Tainele profesunilor. 21.00 Reflector. 21.15 Film artistic: „Peretele vrăjitoarelor”. 22.45 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
SÎMBĂȚA, 13 IANUARIE
18.00 Pentru noi fetele! 18.30 Pentru copii filmul de păpuși: „Școala clownilor”. 19.30 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
20.00 Film serial: Ivanhoe. 20.26 Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă... 21.00 Teleglob. 21.20 Dicționar de personaje. 21.50 Recital Jacques Brel. 22.40 De la Glo-tto la Brîncuși. 23.00 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.

VINERI, 12 IANUARIE
18.00 Drumuri și popasuri. 18.20 Buletinul circulației rutiere. 18.30 Pentru copii ABC. 18.50 Albatros. 19.30 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.
20.00 Studioul muzi-

c dulce și frumoasă. 19.30 Teleglob. 19.45 Agenția meteorologică. 20.00 Film serial: Ivanhoe. 20.26 Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă... 21.00 Teleglob. 21.20 Dicționar de personaje. 21.50 Recital Jacques Brel. 22.40 De la Glo-tto la Brîncuși. 23.00 Teatru: „23.30 Închiderea emisiunii”.

Todor Jivkov l-a primit în vizită de prezentare pe ambasadorul român în Bulgaria

SOFIA 6 — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Todor Jivkov, prim-secretar al CC al PC Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al RP Bulgaria, l-a primit simbătă, 6 ianuarie, în vizită de prezentare pe Nicolae Blejan, noul ambasador al Republicii Socialiste România în Republica Populară Bulgaria.

ALGER

Expunerea lui Boumediene asupra situației interne

ALGER 6 — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: Cu prilejul unei reuniuni a cadrelor de conducere din Algeria, Houari Boumediene, președintele Consiliului Național al Revoluției și șeful guvernului, a făcut o amplă expunere asupra situației interne.

Noul prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia

PRAGA 6 (Agerpres). — Plenara Comitetului Central al PC din Cehoslovacia, din 3-5 ianuarie 1968, a ales pe tovarășul Alexander Dubček în funcția de prim-secretar al CC al PC din Cehoslovacia. În legătură cu agentia CTK transmite date biografice în care se arată că tovarășul Alexander Dubček s-a născut la 27 noiembrie 1921 în Ugrovec, raionul Topolceany, în familia unui muncitor împletar progresist. În 1939, la vârsta de 18 ani, în timp ce se califică în meseria de lăcătuș, a intrat în rândurile Partidului Comunist din Cehoslovacia, aflat în ilegalitate, a participat la activitatea de partid și mișcarea de rezistență antifascistă.

Între 1942 și 1944 a lucrat ca fierar la uzinele „Skoda” din Dublince pe Vah și a luptat în rândurile partizanilor în perioada războiului național slovac pentru fărâșirea unui stat unic al cehilor și slovacilor.

După eliberarea Cehoslovaciei, tovarășul Dubček a lucrat ca muncitor într-o fabrică, unde totodată a ocupat și diferite funcții de partid. În 1949 a fost numit secretar cu probleme organizatorice și apoi prim-secretar al Comitetului raional de partid din Trencin.

Din 1951, A. Dubček lucrează în aparatul CC al PC din Slovacia la Bratislava, apoi, în 1953 devine prim-secretar al Comitetului regional de partid din Banská Bystrica. A absolvit cursul fără frecvență al Facultății de Științe Juridice a Universității Komenskí din Bratislava, iar în 1955-1958 a terminat Școala superioară politică de pe lângă CC al PCUS la Moscova.

Din 1958 ocupă importante funcții de partid, iar la Conferința Națională a PC din Cehoslovacia, în anul 1961, a fost ales secretar al CC al PC din Cehoslovacia.

În anul 1962, A. Dubček a fost ales membru al Prezidiului și secretar al CC al PC din Slovacia și, în același an, membru al Prezidiului CC al PC din Cehoslovacia. În 1963 a devenit prim-secretar al CC al PC din Slovacia. El este deputat în Adunarea Națională și în Consiliul Național Slovac.

Consecințele devalorizării mărcii finlandeze

HELSINKI 6 (Agerpres) — Una din măsurile importante luate de guvernul finlandez în ultimul timp a fost devalorizarea mărcii finlandeze cu 31,25 la sută. Valoarea acesteia a scăzut de la 0,312 dolari la 0,238 dolari. Această măsură a fost luată, după cum precizează publicația economică „Finn Facts”, cu scopul de a restaura echilibrul balanței de plăți a țării, a îmbunătăți situația în domeniul folosirii forței de muncă și a crea condiții mai bune pentru dezvoltarea economiei.

Principala consecință a devalorizării este sporirea posibilităților de export. Spre deosebire însă, de anul 1957, când a mai avut loc o devalorizare a mărcii finlandeze, de data aceasta guvernul a hotărât să folosească mai rațional cistigurile rezultate de pe urma sporirii exporturilor. În acest scop, el a hotărât să instituie plină la sfârșitul anului 1969 o taxă asupra tuturor articolelor exportate. Această taxă, care în primele trei luni a fost fixată la 14 la sută din prețul de export, va fi coborâtă în mod treptat. Sumele rezultate din acest nou impozit, și care se presupune că în acest an se vor ridica la 600 milioane mărci, vor fi redistribuite prin intermediul bugetului de stat societăților de stat, căilor ferate și serviciilor poștale, vor fi acordate sub formă de credite unor întreprinderi mici și mijlocii etc. În felul acesta, circa trei cincimi din cistigurile rezultate de pe ur-

ma exporturilor vor fi preluate de guvern, mai ales în prima fază, iar două cincimi vor reveni exportatorilor.

Deși în general se apreciază că măsurile preconizate de guvern sînt justificate, ele n-au fost primite cu satisfacție nici de sindicate și nici de patronat. Pentru a-și întări pozițiile în cadrul tratativelor cu patronii, organizațiile sindicale au hotărât inițierea unor tratative pentru fuzionarea uniunilor sindicale existente în prezent în Finlanda. Această fuzionare într-o singură uniune sindicală pe întreaga țară va trebui să aibă loc înainte de expirarea în 1968 a acordului general cu privire la nivelul salariilor, încheiat acum trei ani.

Federația industriilor finlandeze apreciază că situația economică care a determinat guvernul să ia măsurile amintite mai sus se datorează următorilor factori: slăbiciunea structurală a economiei finlandeze, creșterea nivelului prețurilor și a costului de producție și situația economică internațională nefavorabilă. Federația arată că ponderea importurilor reprezintă în numeroase ramuri industriale peste 42 la sută

din valoarea producției. Ea apreciază că creșterea cu circa 31 la sută a prețurilor la articolele de import concomitent cu aplicarea impozitului de 14 la sută la articolele de export va limita și mai mult capacitatea de concurență a Finlandei pe piețele externe. Se atrage în special atenția asupra faptului că în ultimii zece ani prețurile de cost au crescut în Finlanda în medie cu 1,5-2 la sută pe an mai repede decît în țările cu care ea are relații comerciale mai strînse. Toate aceste criterii ale patronatului urmăresc evident să mențină la un nivel cit mai scăzut salariile. Ele au găsit ecou favorabil în guvern, al cărui prim-ministru Rafael Paasio, a făcut un apel insistent la moderatie în cadrul tratativelor dintre părțile interesate cu privire la sporirea salariilor. El a anunțat numirea în acest scop a lui Keijo Liinamaa în postul de „arbitru de stat”. Primul ministru a subliniat cu acest prilej că guvernul său consideră că problema veniturilor și prețurilor este una dintre cele mai importante probleme actuale ale politicii sale economice și sociale.

EVENIMENTELE DIN NIGERIA

Declarația lui Gowon

Lagos 6 (Agerpres) — În cadrul unei conferințe de presă, generalul Yakubu Gowon, șeful guvernului militar federațional nigerian, a declarat că guvernul său intensifică operațiunile militare împotriva statului separatist Biafra. Aceste operațiuni vor fi însă sistate în cazul cînd bi-frazii vor răspunde pozitiv propunerilor de negociere. Generalul Gowon a refuzat, din motive de „securitate”, să precizeze dacă o ofensivă generală a fost deja lansată în provincia orientală. Citind surse bine informate, agenția France Presse, precizează că la Lagos se desfășoară pregătirile în vederea intensificării operațiunilor militare în următoarele zile. Au loc importante mișcări de trupe, au fost relichizate vehicule, iar statul major a avut mai multe întruniri. Generalul Gowon, a citat pentru prima oară numele unor personalități ale tribului Iboș din provincia Orientală, cu care guvernul federal ar accepta să ducă negocieri. Printre aceste personalități figurează și dr. Nnamdi Azikiwe, fostul președinte al Nigeriei. Generalul Gowon a declarat în același timp, că refuză să ducă tratative cu șeful statului Biafra, Odumegwu Ojukwu.

Cu privire la măsurile de pacificare din Cipru

NEW YORK 6 (Agerpres). — Ministrul de externe al Ciprului, Spyros Kyprianou, a avut o întrevedere cu secretarul general al ONU, U Thant, în cursul căreia l-a înmănat textul unei declarații din partea președintelui Makarios prin care îl informează că guvernul cipriot a hotărât să nu permită intrarea sau ieșirea din cartierul cipriotilor turci din Nicosia a membrilor „guvernului provizoriu”. Instituit în cursul acestei săptămîni sub conducerea lui Kucuk. Măsura luată, se arată în declarație, este necesară pentru a restringe activitatea administrației ilegale, care poate submina unitatea statului Cipru.

U Thant a avut, de asemenea, întrevederi separate cu reprezentantul Turciei la ONU, Orhan Eralp, și cu reprezentantul Greciei la ONU, Dimitri Bilisios. Potrivit agenției UPI, U Thant apreciază crearea „guvernului provizoriu” al cipriotilor turci ca „inoportună”. Situația creată după constituirea acestui guvern provizoriu îngreunează bunele ofiții ale lui U Thant în problema cipriotă. Potrivit aceleiași agenții, secretarul general al ONU a reînnoit în cursul întrevederilor cu părțile direct interesate apelul la moderatie și reținere de la „orice

acțiune care ar putea agrava situația din insulă”.

NICOSIA 6 (Agerpres). —

Agencia France Presse relevă că președintele „administrației provizorii” turce din Cipru, Fazil Kucuk, a comentat hotărîrea președintelui Makarios, de a extinde, începînd de săptămîna viitoare, măsurile de pacificare pe întreg cuprinsul insulei, cu excepția cartierului turc din Nicosia.

Excluderea sectorului turc de la măsurile de pacificare, a subliniat Kucuk în declarația sa, înseamnă că un sfert din populația turcă va continua să fie privată de drepturile constituționale și să trăiască sub blocada economică. „Aceste măsuri, a adăugat Kucuk, sînt contrare rezoluțiilor adoptate de Consiliul de Securitate și agravează o situație și așa înrădăcită”. Liderul cipriot turc a repetat că formarea cabinetului provizoriu de administrație cipriotă turcă a fost făcută „în intenția de a reorganiza un sistem de administrație existent și pe care comunitatea turcă îl introdusese pe cînd se găsea privată de toate serviciile publice”.

Blaiberg se simte excelent

CAPTOWN 6 (Agerpres). — Starea sănătății pacientului Philip Blaiberg, aflat în cea de a 5-a zi după operația de transplantare a inimii, este excelentă, transmite agenția France Presse. Inima funcționează normal, circulația sanguină este bună și pulsul regulat. El a mîncat simbătă ouă și legume și și-a ridicat trunchiul pentru prima dată. El se află sub un cort de oxigen, dar acesta nu-l împiedică să vorbească și să glumească cu medicii și infirmierile spitalului. Evoluția spre însănătoșire a pacientului Blaiberg îl face pe dr. Barnard să speră că a doua operație de transplantare va fi încununată de succes. Această stare generală bună, fără nici un semn de „respingere” a greții, permite să se administreze cel puțin pentru moment, o terapie relativ simplă, bazată pe o medicație de imuran și cortizon. Tratamentul cu raze de cobalt, tratament administrat lui Luis Washkansky, nu a fost încă aplicat. De asemenea, serul antilinfocitar, căruia nu i se cunoștea suficient proprietățile, nu va fi întrebuintat.

Comunicatul Comitetului executiv al P. S. D. din Germania

BONN 6 (Agerpres). — Un comunicat publicat la Bonn, după reuniunea Comitetului executiv al Partidului Social-Democrat din Germania, declară că acest for s-a pronunțat pentru încetarea imediată a bombardamentelor aviației americane asupra Vietnamului de nord ca o măsură în vederea creării condițiilor pentru angajarea unor tratative de pace în Vietnam. Un purtător de cuvînt social-democrat a precizat că Comitetul executiv a exprimat părerea că la tratative vor trebui să participe toate părțile, inclusiv reprezentanții Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

★ Poziția adoptată de Partidul Social-Democrat din Germania față de războiul din Vietnam a provocat încordarea relațiilor sale cu partenerul de coaliție guvernamentală, Uniunea Creștin-Democrată relatează agenția France Presse. Purtătorul de cuvînt al UCD, Arthur Rathke, a reacționat prompt față de această poziție.

Vedere panoramică a Cantonului din R. P. Chineză.

Opinia publică americană insistă pentru tratative de pace în Vietnam

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Dacă administrația Johnson ar dori negocierea conflictului din Vietnam, este aproape cert că tratativele ar putea începe — scrie influentul ziar american „New York Times”. Considerăm că a sosit momentul ca președintele Johnson să facă un pas înainte în vederea tratativelor. Cea mai bună manieră de a începe această nouă politică constă în a înceta imediat bombardamentele asupra Vietnamului de nord.”

Referindu-se în acest articol, agenția France Presse relevă că deși opinia publică americană insistă pe lângă președintele Johnson în vederea unor tratative de pace, Washingtonul reacționează cu cea mai extremă prudență. Într-adevăr, ziarul citat constată că Administrația Johnson este, de fapt, divizată în această chestiune. Unii sînt de părere că poziția militară și politică a SUA în Vietnamul de sud poate fi întărită, și de aceea nu ar trebui începute negocierile. Alții argumentează că nu poate fi acceptată nici o îmbunătățire apreciabilă în viitoarele 6 sau 12 luni, care să întărească semnificativ poziția americană la eventualele tratative și că în prezent este momentul cel mai potrivit de a se ajunge la masa tratativelor. Un alt mare cotidian american,

„The Chicago Sun-Times”, publică pe prima pagină un apel intitulat „Pentru o pace onorabilă”, cerînd cititorilor „să se adreseze președintelui Johnson pentru ca acesta să ordone încetarea bombardamentelor asupra Vietnamului de nord”. Ziarul subliniază importanța declarației vicepremierului și ministrului de externe al RD Vietnam, Nguyen Duy Trinh, în care acesta cere Statelor Unite să înceteze necondiționat bombardamentele asupra RD Vietnam dacă dorește cu adevărat negocieri. Această declarație este calificată de cotidianul menționat drept „o șansă pentru începerea negocierilor care să pună capăt războiului din Vietnam”. „Președintele Johnson, scrie în continuare ziarul, a promis că Statele Unite vor parcurge mai mult de jumătate din drum în întreprinderea unei păci onorabile. Înțelegem ca cuvintele noastre să fie întărite prin acțiuni. America nu trebuie să scape nici o șansă pentru a pune capăt vărsării de sînge din Vietnam”.

„Președintele Johnson este în realitate singurul în măsură să hotărască dacă înțelege să se folosească de acest prilej, scrie ziarul „Paris Jour”, referindu-se la poziția RD Vietnam exprimată de Nguyen Duy-Trinh.

O mare demonstrație a femeilor americane la New York. Alți doi militari americani au cerut azil politic în Suedia Valul de frig din SUA a făcut numeroase victime

DEPARTAMENTUL DE STAT AL SUA a anunțat vineri că guvernul american a cerut la 23 decembrie 1967 guvernului israelian o compensație de 3,3 milioane dolari pentru familiile celor 34 de marinari omorîți în urma bombardării de către avioane israeliene a navei „Liberty” aflată în Mediterană în timpul conflictului armat arabo-israelian. Oficialitățile israeliene, relevă agenția UPI, au calificat incidentul de la 8 iunie 1967 drept o eroare și au promis plata unei compensații.

O MARE DEMONSTRATIE A FEMEILOR AMERICANE pentru încetarea războiului în Vietnam a avut loc la New York. Organizația „Femei, luptați pentru pace” care a inițiat demonstrația, a dat publicității o declarație în care se arată că amestecul SUA în Vietnam „aduce un mare prejudiciu societății americane, contravine celor mai bune tradiții ale poporului american”. Declarația exprimă, de asemenea, hotărîrea femeilor americane de a vota la alegerile prezidențiale pentru candidații

În citeva rînduri

care se pronunță pentru încetarea războiului din Vietnam.

ALȚI DOI MILITARI AMERICANI, care au desertat refuzînd să participe la războiul din Vietnam, au cerut azil politic în Suedia. În prezent, nouă militari americani așteaptă hotărîrea autorităților suedeze privitoare la cererea lor de azil. Comitetul suedez pentru Vietnam a făcut cunoscut că numeroși alți militari americani adversari ai războiului din Asia de sud-est i s-au adresat, cerînd sprijin în vederea refugierii lor în Suedia.

DIN LONDRA SE RELATEAZĂ CĂ LA CAPETOWN a fost expediat de către o firmă britanică un cort destinat să creze în jurul patului celui de-al doilea om cu inima grefată, Philip Blaiberg un mediu steril. Acest cort, de un model nou, experimentat cu succes într-un spital londonez, cu prilejul unei grefe de rinichi, permite menținerea pacientului într-o atmosferă de aer filtrat la o presiune superioară aerului exterior. Fabricat din plastic transparent, montat pe o carcasă tubulară, cortul este prevăzut cu două site și, de fiecare parte cu 5 minec terminate cu nănuși ce permit îngrijirea pacientului fără un contact direct.

POTRIVIT RELATĂRILOR AGENȚIEI FRANCE PRESSE, O ECHIPA DE MEDICI ITALIENI au reușit, cu ajutorul singelui înălțat la 42-43 de grade, să vin-

dece 10 persoane din 22, bolnave de cancer la membrele inferioare și superioare. Tehnica folosită constă în izolarea circulației sîngelui în regiunea atinsă de cancer și înlocuirea acestuia cu sînge încălzit și oxigenat. Celulele canceroase nu au rezistat decît trei ore la o astfel de temperatură. Această încercare, care se află în stadiu experimental, s-a făcut sub conducerea prof. Alessandro Rossi Fanelli, directorul Institutului de blocchimie al Universității din Roma.

DUPĂ CUM A ANUNȚAT BIROUL TELEGRAFIC FINLANDEZ, la Helsinki a fost efectuată pentru prima dată în Finlanda o transplantare de rinichi. Un grup de 15 chirurși, sub conducerea prof. Martti Turunen, au operat un pacient în vîrstă de 33 de ani. Donatorul a fost un băiat de 12 ani care a murit la 3 ianuarie în urma unei comotii cerebrale.

VALUL DE FRIG CARE S-A ABĂTURIT ZILELE ACESTEIA AȘAPUR STATELOR UNITE a făcut, în mod indirect, numeroase victime, ca urmare a incendiilor provocate de mijloacele de încălzire improvizate. La Coatesville, Pennsylvania, un incendiu a distrus cinci imobile, provocînd moartea a șapte copii. La Simi, California, a plecat o familie formată din șase persoane, iar la Farvo, Dakota de nord, și-au pierdut viața, într-un incendiu, patru persoane.

Derută la Johannesburg

În scurtă sa viață de 24 de ani, metisul Clive Haupt a simțit întreaga povară a legilor apartheidului impuse de rasiștii din Johannesburg. Numai după moartea lui Clive inima acestuia s-a eliberat de sub precepțiile rasiale, continuînd să bată în pieptul unui om alb, Philip Blaiberg.

Conform uzanțelor impuse de legislația rasistă, corpul neînsoțit al lui Clive a fost înhumat în cimitirul din Capetown rezervat oamenilor de culoare, nu departe de casa sa din districtul Salt River, renumit pentru maghernățele sale insalubre. Inima lui Haupt bate

astfel într-un piept de alb, desprins din trupul negru, înărmat într-un cimitir „rezervat”. Deosebirile dintre donator și Blaiberg erau rigurose trasate în timp ce Haupt mai trăia încă. Blaiberg aparține rasei albe, în timp ce buletinul de identitate al lui Haupt avea gravat pe copertă litera „C”, care îl stigmatiza ca pe un cetățean de rasă inferioară despre ale căruia drepturi nici nu se poate vorbi.

Un proverb al populației de culoare din această țară sună astfel: „Sîntem numai ai lui Dumnezeu fiindcă nimeni nu are nevoie de noi”. Și totuși cîneva a avut nevoie de inima lui Clive și viguroasă a lui Clive care a lînjit după libertate, pentru a putea mai departe, plata. Blaiberg și Haupt s-au înfruntat trecînd barierele rasiale

care, după cum se obișnuiește, sînt se spună la Johannesburg, „sînt mai greu de escaladat decît creștele Everestului”. S-au întîlnit dincolo de pragul vieții unuia în viața celuilalt. În alte împrejurări ei nu s-ar fi putut întîlni niciodată întrucît niciodată nu ar fi putut sta pe același locuri în autobuz, tran sau pe o bancă din parc. Nu ar fi putut să se afle alături pe aceeași plajă sau să stea în aceeași tribună de pe stadion. Nu ar fi putut lua masa împreună la un restaurant sau să se distreze în același local public.

Nici măcar înmormintarea lor în același cimitir n-ar fi fost permisă, căci apartheidul se desprins din trupul negru, înărmat într-un cimitir „rezervat”. În ziua morții, Le-a scăpat însă înalților magistrați sud-africani locul dintre viață și moarte, care nu cunoaște rase. Ceea ce a permis de astfel ca operația de transplantare a inimii de la un metis la un alb, după ce se transplantase un rinichi de la o albă la un copil negru, să aibă loc într-un cadru „legal”.

În fața acestei „fisuri” neașteptate în esafodajul legislației segregacioniste nu ar surprinde pe nimeni dacă în curînd, în cazul în care miraculoasa încercare de la Groot-Suur va fi încununată de succes, să apară un nou amendament care să împartă pe criterii rasiale nu numai donatorii de sînge, dar și pe cei de orădan.

GH. CIOBANU